

Kap. Đuro Dolisti-Dolistović glavnokomandirajući dubrovačke flotile oceanskih galijuna u sastavu špa- njolske »Nepobjedive armade«

UDK 355.49:946:949.713 Dubrovnik

Ovaj mali prilog pripremljen je u povodu 400-te godišnjice (1588 — 1988) pohoda na Englesku pa neuspjeha i propasti u povijesti pomorstva čuvene španjolske takozvane »NEPOBJEDIVE ARMADE«. U toj pomorsko-ratnoj ekspediciji sudjelovalo je desetak (neki povjesničari tvrde čak i 33) dobro naoružanih dubrovačkih oceanskih galijuna i nava, a među njima najviše ih je bilo iz Slanoga i slanske knežije Dubrovačke Republike.

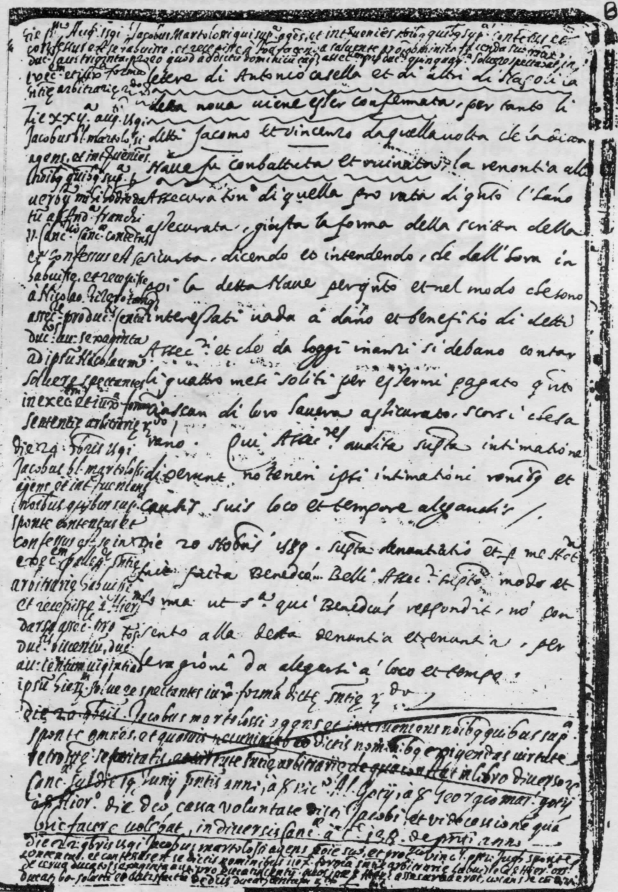
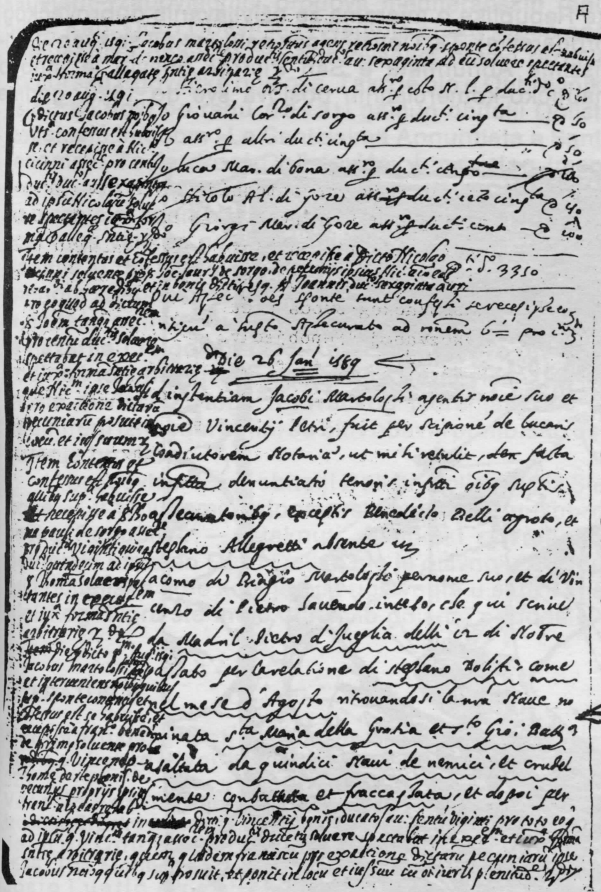

Đuro Dolisti-Dolistović pripadao je vrlo bogatoj pomorsko-brodovlasničkoj obitelji Dubrovačke Republike iz Slanoga. Članovi obitelji Dolisti-Dolistovići sudjelovali su u svjetskoj nautičko-komercijalnoj djelatnosti svojim kapitalom i vlastitim velikim (za ono vrijeme najvećim) trgovačkim jedrenjacima prevozeći trgovačku robu i putnike na morskim prostranstvima od luka i pri-

staništa Crnog mora, pa preko Carigrada, Rodosta (i drugih pristaništa Mramornog mora), Izmiru; Grčkih otoka, pristaništa Sirije i Egipta u sve važnije Mediteranske luke, pa iz španjolskih luka preko Lisabona u zapadnoevropske luke na Atlantiku i u engleska pristaništa.

Od 1550. do 1650. godina braća i rođaci Dolisti-Dolistovići posjedovali su 16 trgovačkih jedrenjaka duge plovidbe (pod zastavom dubrovačke države i pod tuđom zastavom), a među njima u tadašnjem pomorskom svijetu bili su vrlo dobro poznati devet Dolisti-Dolistovićevih velikih galijuna. Dolisti-Dolistovićev najveći galijun imenom »Santissima Annuntiata e San Giacomo« vrlo aktivno je sudjelovao u pomorskoj ratnoj akciji u operativnom sastavu čuvene španjolske takozvane »Nepobjedive armade« (1588. godine).

S obzirom da su članovi obitelji Dolisti-Dolistovići bili brodovlasnici, brodari i pomorski kapetani-zapo-

Ovo je najvjerodostojniji arhivski dokument zabilježen i sačuvan u arhivskom fondu Dubrovačke Republike u Historijskom arhivu u Dubrovniku koji dokazuje najaktivnije sudjelovanje dubrovačkog broda u čuvenoj španjolskoj takozvanoj »Nepobjedivoj armadi« 1588. godine, iako se ta flota—armada u ovom dubrovačkom spisu pomorskog osiguranja izričito ne spominje. Zacijelo bili su vrlo važni posebni (državničko-diplomatski) razlozi za nespominjanje te armade.

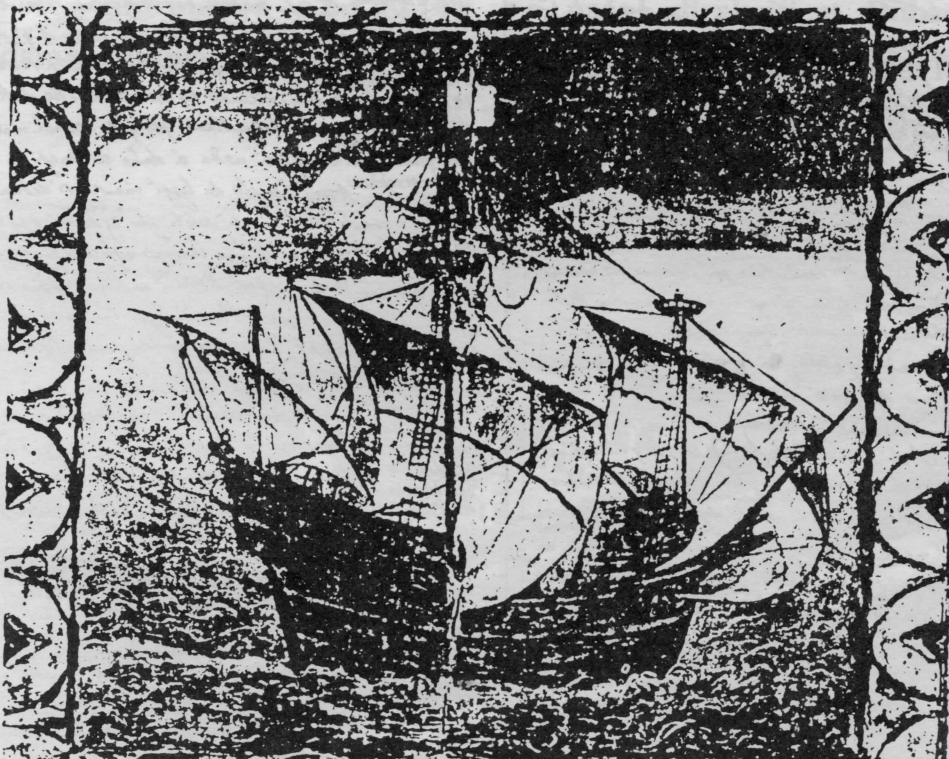
Historijski arhiv, Dubrovnik. Noli e sicurtà marittima 56—1, sv. 23, f. 37v i 38 od 26. siječnja 1589. godine i dalje.

vjednici trgovačkih jedrenjaka ovdje ću prikazati jedan mali dio — samo kao ilustraciju ovih izlaganja — njihove plovidbeno nautičke i brodarsko trgovačke djelatnosti svojim vlastitim ili tuđim brodovima.

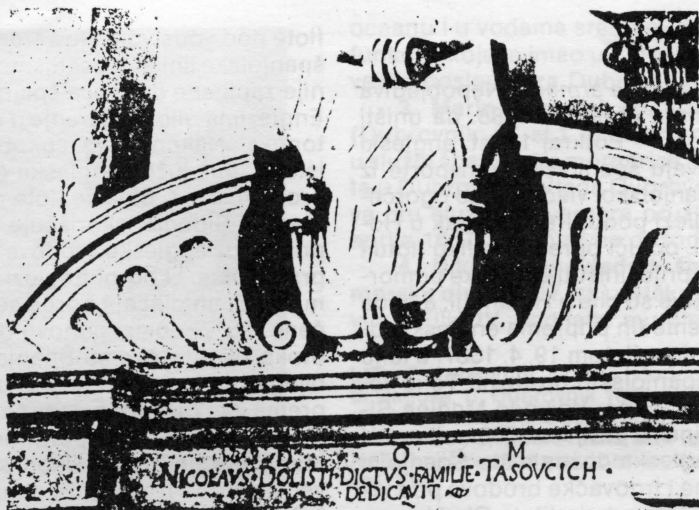
Knez i vijećnici Dubrovačke Republike u 1571. godini upućuju novac dubrovačkom generalnom konzulu u Palermo po kapetanju Nikoli Dolisti-Dolistoviću, zapovjedniku velike nave imenom »Santissima Annuntiatia«. S tim novcem je kap. Dolisti nabavio teret žitarica za potrebe opskrbe dubrovačkog stanovništva. Takva i slična mediteranska nautičko-komercijalna putovanja kapetan Nikola Dolistović obavljao je i u idućim godinama. Međutim, on je u 1582. godini u Dubrovniku obavio pomorsko osiguranje trgovačkog jedrenjaka tipa nave imenom »Santa Maria di Loreto e San Antonio«. Ta je Dolistićeva nave tada bila pod zapovjedništvom kapetana Stijepa Dolisti-Dolistovića. Vrijednost te nave (vjerojatno nerealna jer je to procijenjena vrijednost zbog upisa pomorskog osiguranja!) i to samo trupa broda iznosila je četiri tisuće zlatnih škuda. To je osiguranje započinjalo s danom isplovljenja Dolistićeve nave iz luke Porto Ferraiio. Slične vijesti zabilježene su u kopijama dubrovačkih ugovora o pomorskom osiguranju sve do 1588. godine (a to je godina onog španjolskog pomorskog ratnog pohoda na Englesku!!) Ali, nakon te godine tj. nakon propasti toga španjolskog ratnog pohoda i nakon brodoloma brodova koji su sudjelovali u toj »Nepobjedivoj armadi«, a u čijem sastavu su sudjelovali mnogi brodovi Dolisti-Dolistovića i drugih Slanjana i ostalih dubrovačkih državljanina, nismo mogli pronaći u nama dostupnim arhivskim dubrovačkim izvorima o osiguranju trgovačkih jedrenjaka pod zapovjedništvom ili u suvlasništvu članova obitelji Dolisti-Dolistović — nego tek od 1596. godine (možda im je toliko godina trebalo da se oporave od teških gubitaka iz 1588. godine). Naime,

te 1596. godine u Notarijatu dubrovačke države zabilježen je ugovor o pomorskom osiguranju kojim se je osigurao brodski teret ukrcaj u Carigradu i u obližnjim pristaništima, u potpalubska skladišta velikog Dolistićeva galijuna imenom »Santa Annuntiatia e San Pietro«. Taj je galijun bio tada pod zapovjedništvom kapetana Đura Dolisti-Dolistovića.

Poslije nekoliko godina — točnije 1606. u dubrovačkim notarskim službenim zapisima našao sam zabilježeno: Nasljednici Ser Ivana de Resti, čuvenog pomorskog privrednika i brodar obavili su pomorsko osiguranje kojim se osigurao brodski teret od 350 komada govedih koža i druge robe koji se iz dubrovačkih lazareta kontumacija — (a tu su bile dopremljene s njihovim brodom iz čuvenog pomorsko-trgovačkog središta Rodosta—Mramornog mora) morem prevezao u luku Slano. U toj luci su taj teret ukricali u veliki galijun obitelji Dolisti-Dolistović. Tada su Dolisti u Slanome imali veliko skladište na samoj slanskoj obali a u Slanome obiteljsku kuću (dvorac—kuću posjedovali su u Grgurčićima — nedaleko od Slanoga). Taj Dolistićev veliki galijun bio je tada pod zapovjedništvom Petra Ohmučevića — on je tim galijunom iz Slanoga odjedrio u Napulj. A u to vrijeme u Napulju je boravio i tamo stalno živio kapetan Đuro Dolisti-Dolistović. U tom čuvenom mediteranskom pomorskom središtu kap. Đuro Dolisti je bio uključen u mediteransko svjetsku pomorsko trgovačku privredu. Nešto kasnije će Slanjanin kapetan Petar Ohmučević stalno boraviti i pomorsko-privredno djelovati u Napulju (ovaj je Ohmučević bio pomorski savjetnik dubrovačke države — čuveno je bilo ono njegovo pismo—elaborat upućen vladi Dubrovačke Republike o mjerama za oživljavanje dubrovačkog brodarstva). Taj Dolistićev galijun koji se zvao »Santissima Annuntiatia e San Pietro« obavio je mnogo nautičko-komercijalnih poslova sve do 1620. godine

Galijun obitelji DOLISTI-DOLISTOVIĆ iz XVI. stoljeća
Franjevačka crkva, Slano

Grb obitelji Dolisti (Dolistović) — Tasovčić iz 16. st. Franjevačka crkva Slano

—jedreći, trgujući i prevozeći različite trgovačke terete po prostranstvima Sredozemnog i drugih mora te obavljajući lučko trgovačke poslove u mnogim pristaništima i lukama. A baš nekako u to vrijeme kap. Đuro Dolisti oslovljava se »Cavaliere«, a tako je bio oslovljen i zabilježen u službenim spisima dubrovačke države, kao i u arhivskim izvorima u arhivu **Istituzione dei Cavalieri di San Stefano** u Pisi. To je bila pomorska institucija — a postoji i djeluje kao povijesna ustanova i dan danas — u Pisi u kojoj su bili primljeni najistaknutiji i najpoznatiji kapetani—zapovjednici brodova mediteranskih republika. Kap. Đuro Dolisti je iz Napulja preko svojih opomućenika obavljao i u dubrovačkoj državi različite pomorsko trgovačke poslove. Tako je bio u Dubrovniku osigurao **novi** po redu deveti galijun obitelji Dolisti-Dolistović imenom »La Santissima Annuntiatia e Santo Jacomo«. To je drugi Dolistovičev brod istog imena —onaj je prvi nastradao kad je bio u pohodu na Englesku u sastavu španjolske »Nepobjedive armade«. Vrijednost toga velikog galijuna iznosila je 35.000.— dukata. Nadalje, u 1621. godini galijun obitelji Dolisti-Dolistović imenom »Santissima Annuntiatia e San Pietro« doživio je najtežu pomorsku havariju — brodolom. Likvidacija te havarije i te goleme štete obavljala se sve do 1623. godine i to s pozitivnim uspjehom. Brodovlasnici—karatiste suvlasnici toga trgovačkog jedrenjaka bili su podmireni iznosom kojim su bili i obavili pomorsko osiguranje broda.

U brodovlasničkoj obitelji Dolisti-Dolistović iz Slanoga — u to vrijeme najpomorskiem središtu Dubrovačke Republike — istaknuti pomorski privrednik i pomorski kapetan Đuro Dolisti bio je glavnokomandujući obiteljske flote koja je bila uglavnom u službi španjolskog dvora što im je donosilo goleme prihode.

LITERATURA:

Caomhainn O'Donoghue, Armada losses on the Irish Coast; The Irish Sword — Vol. II, Winter 1956 — No. 9, Dublin 1956, p. 323.

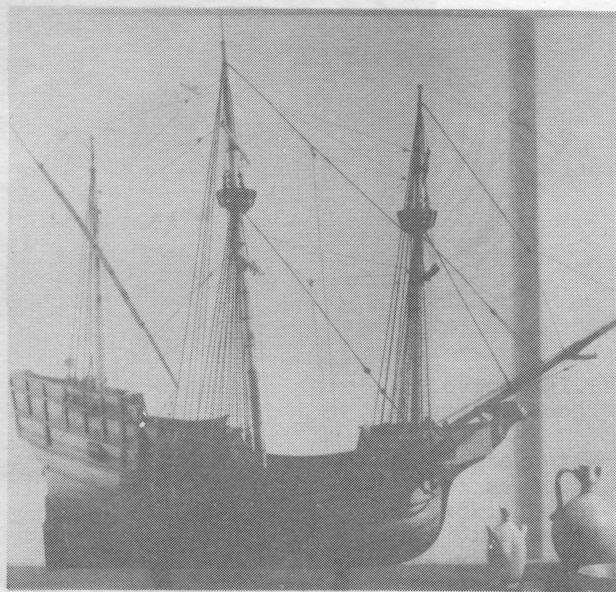
Veselin Kostić, Dubrovnik i Engleska 1350—1650. Posebna izdanja Srpske akademije nauka i umetnosti, Beograd 1975. John de Courcy Ireland, Ragusa and the Spanish Armada 1588, The Mariner's Mirror — Vol. 64 No. 3, London 1978.

Josip Luetić, »Primorci« profesionalni moreplovidci i svjetski brodari u međunarodnom brodarstvu Dubrovačke Republike 1563—1807. ZBORNIK Dubrovačkog primorja i otoka (Summary = »Primorci« — the region of Slano — on the world marine—historic stage during Republic of Dubrovnik, Dubrovnik 1986. p. 78, 79, 80.

ARHIVSKI IZVORI:

Historijski arhiv Dubrovnik — Noli (nollegiamenti delle navi) e Sicurtà (marittima) 56—1b, svezak 2, f. 52v, 55v i 58. Noli 56—1, sv. 7, f. 116 i 122. Noli 56—1, svezak 8, f. 111—112 i 157v 158. Noli 56—1, svezak 3, f. 132, 133 i 140. Noli 56—1, svezak 7, f. 18v, 19, 30, 32, 116, 122 i 144. Tada su pomorski privrednici članovi obitelji Dolisti iz Slanoga radili za račun Dubrovačke Republike. Noli 56—1, svezak 12, f. 56. Noli 56—1, svezak 14, f. 101—102. Noli 56—1, svezak 16, f. 251. Noli 56—1, svezak 23, f. 120—121. Noli 56—1, svezak 16, f. 110v—111. Noli 56—1, svezak 34, f. 138v. **Taj trgovački jedrenjak kapetana Đura Dolisti bio je veličine nosivosti korisnog tereta u iznosu od tisuću i dvjestotine tona. U isto vrijeme Ogrizlićeva nava iz Slanoga mogla je nakrcati 458 tona čista tereta.**

O kap. Đuru Dolisti vidi još: Josip Luetić, Brodovlje Dubrovačke Republike 17. stoljeća — GRAĐA ZA POMORSKU POVIJEST DUBROVNIKA, knjiga 3, Dubrovnik 1964. p. 73. Noli 56—1, svezak 47, f. 220, 221, 223. Noli 56—1, svezak 50, f. 97, 156, 162. Noli 56—1, svezak 55, f. 147v, 164, 239v, 269. Viktor Novak, Učešće dubrovačke flote u španjskoj Nepobjedivoj armadi; Zgodovinski časopis, Ljubljana 1953 (Kosov zbornik).

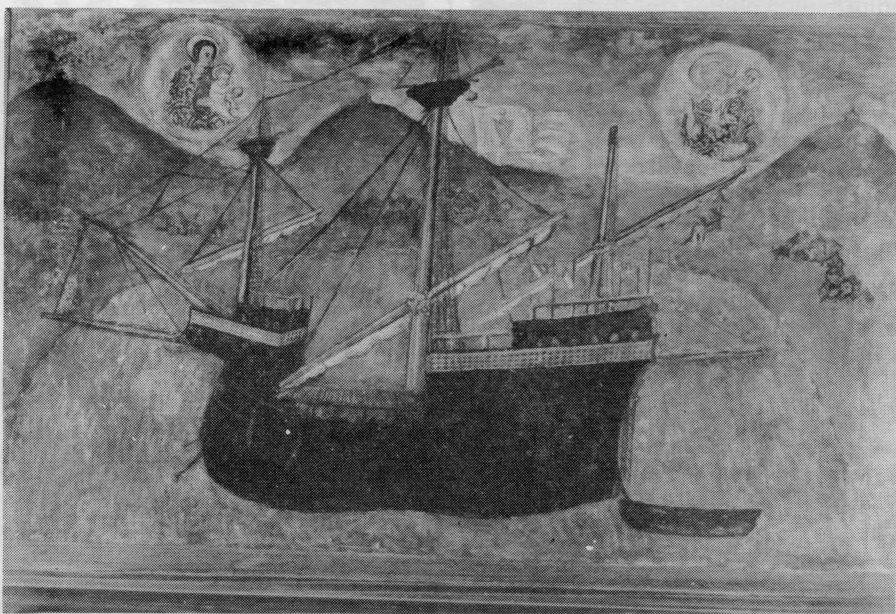

Model galijuna Dubrovačke Republike XVI. st. Prema studiji J.L. izradio ga je majstor modelar starih jedrenjaka dipl. ing. OSGHIAN. Izložen je u Pomorskom muzeju u Dubrovniku.

PRILOG:

ARMADA (španj. *Invencible armada*, Nepobjediva mornarica), španjolska flota upućena 1588. da uništi englesku pomorsku snagu. — Potkraj 16. st. engleski brodovi sve više ugrožavaju španjolske transporte iz Amerike. Osim toga u Španjolskoj vlada veliko ogorčenje zbog toga što su Englezi podupirali ustanak u Holandiji. Stoga kralj Filip II. odlučio opremiti veliku flotu i vojsku. Namjeravao je najprije uništiti engleske pomorske snage pomoću četa koje su bile u Holandiji, a onda zauzeti Englesku. Za vrijeme tih priprema engleski admiral Drake prodre sa svojom flotom 19. 4. 1587. u luku Cádiz i potopi velik dio španjolskih brodova. To je veoma omelo španjolske pripreme. Vojvoda Medina Sidonia uspio je, međutim, ipak u proljeće 1588. prikupiti i opremiti flotu. Kad je Engleska doznala što Španjolci namjeravaju, prikupi ratne i trgovačke brodove pod vrhovnim zapovjedništvom šefa admiraliteta Ch. Howarda. Glavnim dijelom flote zapovijedao je Drake u Plymouthu s admiralima J. Hawkinsom, M. Frobisherom, a na sidrištu Downs bili su dijelovi flote H. Seymoura i W. Wyntera. Armada se sastojala od 130 brodova različitih narodnosti s oko 1524 topa. Posade su brodova brojile oko 8000 mornara i 19 000 vojnika. Njena organizacija imala je više karakter kopnene vojske. Stoga je Medina Sidonia namjeravao da pristajanjem uz engleske brodove iskoristi borbenu premoć iskusnih španjolskih boraca. Na engleskoj strani, međutim, nalazila se flota koja je imala sve prednosti vještih i iskusnih pomoraca s modernijom artiljerijom. Engleska flota imala je 197 brodova (1972 topa) s posadom od 16 000 ljudi, od toga 14 500 mornara. Holandija je opremila također znatnu flotu protiv Armade. Odred od 27 brodova imao se priključiti engleskoj floti, a glavnina je u Holandiji uspješno blokirala španjolske brodove koji su imali prevesti trupe vojvode od Parme u Englesku. Prebrodivši prve teškoće (loše vrijeme i loša oprema) Armada je isplovila iz La Coruñe i stigla 20. 7. 1588. pred Plymouth, gdje je 21. 7. došlo do prvog sukoba s dijelom engleske

flote pod vodstvom Howarda. Englezi napadnu začelje španjolske linije i u osamsatnoj borbi teško oštete i kasnije zaplijene dva veća španjolska broda. Taj je uspjeh Englezima ulio povjerenje u nadmoć njihovih brodova i topova. Nakon ovog sukoba otplovi Armada prema istoku, duž južne engleske obale, a slijede je engleski brodovi. 23. 7. obje se flote nalaze na visini Portlanda. Medina Sidonia iskorišćuje povoljan vjetar, pokušava pristati uz engleske brodove i prisiliti Engleze na borbu prsa o prsa. U borbi Englezi s uspjehom osujećuju namjeru Španjolaca, i borba se toga dana završi neodlučeno. 25. 7. dolazi ponovo do žestoke borbe u blizini otoka Wight. Iako su Španjolci izgubili jedan brod, ni ovog puta ne dolazi do odluke, i Armada nastavlja put prema istoku. Istoga dana šalje Medina Sidonia vojvodi od Parme vjesnika s porukom da bude svaki čas spreman da se sjedini s Velikom armadom. 27. 7. Armada se već približila francuskoj obali, ali se vojvoda od Parme još ne javlja. Da ga struja ne bi zanjela u Sjeverno more, Medina Sidonia se usidrio pred Calaisom i šalje opet vjesnika vojvodi od Parme, s pozivom da mu se odmah pridruži. Engleska flota, kojoj su se sada pridružili i brodovi admiralâ Seymoura i Wyntera, usidri se u blizini Armade. Howard odluči prisiliti Španjolce na odlučnu bitku. U noć od 28. na 29. 7. napadne ih požarnim brodovima i prisili Armadu da dignu sidra; dva su broda bila zapaljena, jedan se nasukao, a velik dio brodovlja zanjela je struja prema Gravelinesu. Medina Sidonia isplovi s ostacima svoje flote u zoru 29. 7. i kod Gravelinesa se zametne odlučna bitka. Drake, Frobisher i Hawkins napadnu lijevo krilo Armade, Wynter i Seymour desno krilo, a Howard sredinu. Španjolci su se hrabro branili, ali oko 18 h, nakon teških gubitaka, počinju odstupati. Njihovi gubici dostižu 18 brodova i 4000—5000 vojnika, dok Englezi nisu izgubili ni jednoga broda. Medina Sidonia sazove ratno vijeće, koje odluči da se odustane od namjeravane invazije, te da se nastoji spasiti ostatak Armade. Englezi su stekli uvjerenje da je moć Armade slomljena, i odustanu od daljnjeg progona. Međutim je 10 dana bjesnila oluja s južnim vjetrovima i zanjela Ar-

Karakun pod zastavom dubrovačke države usidren u luci Lopud kapetana Kolendića iz 1513. godine. Ulje Nikole Božidarevića u Dominikanskoj crkvi u Dubrovniku.

Reljef u kamenu nave Dubrovačke Republike XVI. st. uklesan na kući obitelji Resti u Pustijerni (Dubrovnik).
 mađu do sjeverne Škotske.

Uvidjevši da više ne može natrag kroz Kanal, Medina Sidonia odluči zaokrenuti oko Škotske i Irske i vratiti se preko Atlantskog oceana u Španjolsku. Na povratku stradalo je mnogo njegovih brodova na obalama i grebenima Škotske, Orkneyskih otoka, Irske, Norveške i Normandije. Kad je Medina Sidonia stigao u La Coruñu, imao je samo još 25 brodova. Engleska nije u borbama izgubila ni jedan brod. Uništenjem Armade zadan je španjolskoj pomorskoj moći težak udarac od kojega se više nikada nije posve oporavila, a Englezi su ovom pobjedom udarili temelje svojoj budućoj prevlasti na morima. — U pohodu Armade sudjelovala su 33 teško naoružana dubrovačka jedrenjaka, pod zapovjedništvom admirala Petra Ohmučevića. Na povratku su neki od tih brodova stradali u brodolomu uza zapadnu obalu Irske. To je sudjelovanje znatno naškodilo dubrovačkoj trgovini engleskim i flandrijskim suknom, jer Engleska zadugo nije zaboravila dubrovački savez sa Španjolskom.

LIT.: C. Fernandez Duro, *La Armada invencible*, 2. svez., 1884—85; G. Mattingly, *The Defeat of the Spanish Armada*, 1859.

E. Vasić

POMORSKA ENCIKLOPEDIJA Jugoslavenskog leksikografskog zavoda »M. Krleža«, drugo izdanje, svezak 1, Zagreb 1972, str. 157—158.

MAŽIBRADIĆ, trgovačka i pomorska obitelj iz Rijeke dubrovačke; spominje se već u drugoj polovici 14. st.

1. **Ivan** (?), druga polovica 16. st. — Dubrovnik, 17. st.). Nekovrijeme **zapovjednik španjolsko-dubrovačkog brodovlja**. Za zasluge i postignute pobjede u pomorskim okršajima španjolski dvor povjerio mu je upravu nad jednim bogatim španjolskim markizatom (grofovijom). U službi španjolskog dvora bila su četiri njegova sina (*Lovro, Veseljko, Nikola i Jerolim*).

2. **Jerolim (Jero)**, admiral španjolske oceanske flotile. Dva desetljeća obavljao različite visoke funkcije u pomorskoj službi Filipa IV. Sudjelovao u brojnim ratnim operacijama u Sredozemnom moru, Atlantskom

oceanu i u vodama srednoameričkih otoka. Uz visoke funkcije koje je imao u tuđoj zemlji, Jerolim je obavljao važne poslove i za Dubrovačku Republiku.

3. **Marin, general španjolske pomorske divizije** (Dubrovnik, 17. st.). Mladost i muževno doba proveo je u službi španjolske mornarice, a posljednje godine života u Dubrovniku. Vlada Dubrovačke Republike povjerala mu službu guvernera oružja. Za velikog potresa 6. aprila 1667. poginuo na dužnosti.

4. **Nikola, zapovjednik španjolske oceanske pomorske divizije** (17. st.). Istaknuo se u pomorskim ratovima. Filip IV. podijelio mu plemstvo.

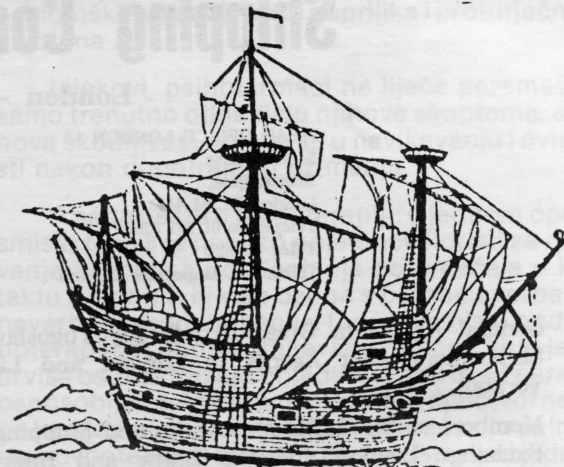
LIT.: F. Appendini, *Notizie storico-critiche... della Republica di Ragusa*, II, Dubrovnik 1803. — G. *Gelcich*, *Delle istituzioni marittime e sanitarie della Repubblica di Ragusa*, Trieste 1882. — F. *Radonić*, *Dubrovačka akta i povelje*, Zbornik za istoriju, jezik i književnost srpskoga naroda SAN, treće odeljenje, 1951, knj. XVII.

POMORSKA ENCIKLOPEDIJA Jugoslavenskog leksikografskog zavoda »Miroslav Krleža« — Drugo izdanje, svezak 4, Zagreb 1978., str. 583.

MARTOLOSIĆ, Kristo, brodovlasnik i zapovjednik eskadre španjolskih oceanskih galijuna (Lopud, ? —Napulj, 1628). U njegovoj je obitelji, prema tradiciji koju je zabilježio Appendini, bilo pomorskih kapetana koji su kao peljari sudjelovali u otkrićima novih zemalja Amerike. Posvetivši se pomorstvu, Martolosić ulazi u španjolsku službu te brzo postaje zapovjednik eskadre oceanskih galijuna španjolske ratne mornarice u kojoj se istaknuo pomorskim znanjem i hrabrošću.

LIT.: F. Appendini, *Notizie storico-critiche... della Republica di Ragusa*, II, Dubrovnik 1803. — J. *Luetić*, *Pomorac i diplomat V. Bune*, Anali Historijskog instituta JA u Dubrovniku, 1952.

POMORSKA ENCIKLOPEDIJA Jugoslavenskog leksikografskog zavoda »Miroslav Krleža«. Drugo izdanje, svezak 4, Zagreb 1978. str. 561.

Dubrovački galijun iz druge polovice XVI. stoljeća obitelji Ohmučević prema uljenoj slici iz Slanoga.

Dovoljno je spomenuti samo neke istaknutije naše pomorske obitelji, da bi se dobila slika veličine udjela dubrovačkih pomoraca u španjolskoj mornarici. Čini se da su se Ohmučevići iz Slanoga najviše odlikovali u toj službi. A među Ohmučevićima naročito se istakao Petar Ivelja kao vrhovni zapovjednik flotile nazvane "Squadra dell' Indie". Godine 1588. Petar je zapovijedao pomorskom divizijom galijuna.

OHMUČEVIĆ, po tradiciji, plemićka obitelj podrijetlom iz Bosne, navodno iz Tuhelja. U 14. st. javljaju se kao vlastela u Zahumlju, a u 15. st. u Slanome kao Ohmučević-Grgurić; Dubrovačka Republika nije ih prihvatila među svoje plemstvo, već ih je priznavala samo kao ugledne građane. Dali su se na pomorstvo te postali brodovlasnici, a u 16. i 17. st. neki od njih nalazili su se u španjolskoj pomorskoj službi. *Ivelja* (16. st.), prvi istaknutiji pomorac iz te porodice, prevezio je žito u Dubrovnik i Italiju. Po njemu se proširilo prezime porodice te se ona kadikad naziva i Ivelja-Ohmučević-Grgurić. *Petar Ohmučević*, poslije **admiral** (umro 1599), nećak mu *Stjepan Olistić-Tasovčić*, također iz Slanog, sklopili su 1590. sa španjolskom vladom ugovor prema kojem su se obvezali služiti španjolskom kralju s dvanaest brodova dubrovačkih brodovlasnika, ali su ti brodovi građeni u Španjolskoj i plovili su pod španjolskom zastavom. Ta eskadra sudjelovala je u različitim akcijama, osobito protiv Engleza. *Andrija, admiral*, bio je u španjolskoj službi od 1597. do svoje smrti 1654. Iz Napulja je 1634. poslao dubrovačkoj vladi elaborat u kojem predlaže mjere za uzdizanje dubrovačkog pomorstva. *Damjan* (17. st.) obavljao je službu dubrovačkog admirala. Nje

gov *sin Petar Damjan* (umro 1692) živio je u Dubrovniku i Napulju, a u rukopisu je ostavio radove s područja matematike i nautike.

LIT.: G. *Gelcich*, I conti di Tuhelj, Dubrovnik 1890. — A. *Solovjev*, Postanak ilirske heraldike porodice Ohmučević, Glasnik Skopskog naučnog društva, 1933. — V. *Foretić*, Udio naših ljudi u stranim mornaricama i općim pomorskim zbivanjima, Pomorski zbornik, I, 1962. — M. D. *Grmek*, L'apport de Dubrovnik aux sciences mathématiques et physiques jusqu'à l'époque de Bošković, Actes de Symposium International R. G. Bošković 1961, Beograd 1962. — *Isti*, Rukovet starih medicinskih, matematičko-fizičkih, astronomskih, kemijskih i prirodoslovnih rukopisa sačuvanih u Hrvatskoj i Sloveniji, Rasprave i građa za povijest nauka, Zagreb 1963, 1. — M. *Dinić*, Reija Ohmučević, Zbornik Vizantološkog instituta, IX, Beograd 1966. — *Isti*, Humsko-trebinjska vlastela, Beograd 1967. — Ž. *Dadić*, Položaj matematike, fizike i astronomije u kulturnoj prošlosti Dubrovnika i doprinos Dubrovčana tim znanostima, Rasprave i građa za povijest nauka, 1969, 3. — V. *Kostić*, Ragusa and the Spanish Armada, Balcanica, III, Beograd 1972. — *Isti*, Dubrovnik i Engleska 1300—1650, Beograd 1975.

V. Foretić

POMORSKA ENCIKLOPEDIJA Jugoslavensko enciklopedijskog zavoda »Miroslav Krleža« drugo izdanje, svezak 5, Zagreb 1981. godine, str. 561

Anglo Yugoslav Shipping Company Limited

London — Liverpool

HEAD OFFICE LONDON

Stone House,
Bishopsgate,
London EC2M 4JJ.
Telephone 01 247 3260
Telex 8813053
Telegrams Angloyugo London

BRANCH OFFICE LIVERPOOL

Corn Exchange Building,
Fenwick Street,
Liverpool L2 YTS.
Telephone 51 236 5068
Telex 627304
Telegrams Angloyugo Liverpool

General Agents in Great Britain for Yugoslav Shipowners. Port Agents in London and Liverpool.

Members of the Baltic Mercantile and Shipping Exchange London and the Baltic and International Maritime Conference.

Chartering Brokers and Liner Marketing Agents World Wide.

Ship sale and purchase Brokers.

Freight Forwarders World Wide and Air Brokers.

Bunkering Agents World Wide.

